

Dosarul nr. 2rh-221/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (judecător E. Galușceac)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecători N. Budăi, I. Muruianu și V. Efros)
Instanța de recurs: Curtea Supremă de Justiție (judecători I. Sîrcu, N. Vascan și L. Gafton)

ÎNCHEIERE

05 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan

examinând cererea de revizuire depusă de Stanislav Gontar și Vera Gontar, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de „Termoelectrica“ S.A., acționând în interesele Î.M.G.F.L. nr. 1 din Chișinău, împotriva lui Stanislav Gontar, Verei Gontar, Carolinei Gontar și a lui Vadim Gontar cu privire la încasarea datoriei de bază și a cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii din 22 august 2018 a Curții Supreme de Justiție, prin care recursul declarat de Stanislav Gontar și Vera Gontar împotriva deciziei din 15 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost considerat inadmisibil,

c o n s t a t ă :

La 24 ianuarie 2017, „Termoelectrica“ S.A., acționând în interesele Î.M.G.F.L. nr. 1 din Chișinău, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Stanislav Gontar, Verei Gontar, Carolinei Gontar și a lui Vadim Gontar cu privire la încasarea, în mod solidar a datoriei de bază în sumă de 3 967, 34 lei și a cheltuielilor de plată a taxei de stat în sumă de 270 de lei (f.d. 4-6).

În motivarea acțiunii, reclamanta a susținut că prin contractul nr. 6001 din 02 octombrie 2006 de livrare-utilizare a energiei termice în apă caldă, încheiat între „Termocom“ S.A. în procedura planului (în prezent, „Termoelectrica“ S.A.) și Î.M.G.F.L. nr. 1 din Chișinău, ultima și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate, dar la data de 03 ianuarie 2017, a acumulat datorii în sumă de 32 508 290, 89 lei.

Reclamanta a invocat că Î.M.G.F.L. nr. 1 din Chișinău a prestat servicii de gospodărire comunală, și anume de alimentare cu energie termică a tuturor proprietarilor, chiriașilor și locatarilor ai încăperilor locuibile și nelocuibile din blocurile locative gestionate.

Totodată, reclamanta a menționat că în cazul neachitării serviciilor de alimentare cu energie termică, Î.M.G.F.L. nr. 1 din Chișinău are dreptul, și chiar obligația de a acționa consumatorii în judecată, pentru a-și stinge datoria față de „Termoelectrica“ S.A.

Astfel, reclamanta a subliniat că Stanislav Gontar, Vera Gontar, Carolina Gontar și Vadim Gontar au acumulat față de Î.M.G.F.L. nr. 1 din Chișinău o datorie la consumul de energie termică în sumă de 3 967, 34 lei în perioada 01 octombrie 2011 – 30 noiembrie 2016, dar Î.M.G.F.L. nr. 1 din Chișinău nu i-a acționat în instanță.

Astfel, reclamanta a considerat, în temeiul art. 599 alin. (1) al Codului civil, că este îndreptățit să înainteze o acțiune oblică împotriva lui Stanislav Gontar, Verei Gontar, Carolinei Gontar și a lui Vadim Gontar.

Reclamanta a declarat că acești consumatori sunt proprietarii X și au beneficiat fără întreruperi de serviciile comunale nominalizate.

Mai mult, reclamanta a specificat că acest apartament este deconectat integral de la sistemul centralizat de încălzire, din care considerent, calculul datoriei a fost efectuat în baza pct. 8¹ din Anexa nr. 7 la Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002.

Reclamanta a notat că se prezumă obligația respectivilor consumatori de a fi în mod solidar responsabili de datoria acumulată, având în vedere natura serviciilor de care au beneficiat.

Prin hotărârea din 19 iunie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central, acțiunea înaintată de „Termoelectrica“ S.A., acționând în interesele Î.M.G.F.L. nr. 1 din Chișinău, a fost admisă integral (f.d. 100-104). S-a încasat în beneficiul Î.M.G.F.L. nr. 1 din Chișinău, în mod solidar, din contul lui Stanislav Gontar, Verei Gontar, Carolinei Gontar și a lui Vadim Gontar, suma de 3 967, 34 lei cu titlu de datorie pentru consumul energiei termice. S-a încasat în beneficiul „Termoelectrica“ S.A., în mod solidar, din contul lui Stanislav Gontar, Verei Gontar, Carolinei Gontar și a lui Vadim Gontar, suma de 270 de lei cu titlu de compensare a cheltuielilor de plată a taxei de stat.

La 10 iulie 2017, Stanislav Gontar și Vera Gontar au declarat apel împotriva hotărârii din 19 iunie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central (f.d. 95).

Prin decizia din 15 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 145-154), apelul declarat de Stanislav Gontar și Vera Gontar a fost respins și hotărârea primei instanțe a fost menținută (f.d. 145-154).

La 11 iunie 2018, Stanislav Gontar și Vera Gontar au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea integrală a acesteia și trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată (f.d. 160-162).

La 13 august 2018, Stanislav Gontar și Vera Gontar au depus un supliment la recurs (f.d. 176).

Prin încheierea din 22 august 2018 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de Stanislav Gontar și Vera Gontar a fost declarat inadmisibil (f.d. 197-201).

La 20 septembrie 2018, Stanislav Gontar și Vera Gontar au depus cerere de revizuire împotriva încheierii din 22 august 2018 a instanței de recurs, solicitând casarea acesteia și trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel (f.d. 207-210).

În motivarea cererii de revizuire, revizuienții au invocat temeiul stipulat la art. 449 lit. b) al Codului de procedură civilă.

Cu toate acestea, revizuienții au indicat că „Termoelectrica“ S.A. nu mai este în drept să acționeze în instanță de drept comun în interesele Î.M.G.F.L. nr. 1 din Chișinău, având în vedere că aceasta este în proces de insolvență, reafirmând astfel logica argumentelor expuse în cererea de recurs.

La 19 noiembrie 2018, Stanislav Gontar și Vera Gontar au depus un supliment la cerere de revizuire, invocând tardivitatea acțiunii înaintate de „Termoelectrica“ S.A (f.d. 249-250).

Verificând încheierea supusă revizuirii în raport cu criticile formulate și în limitele temeiurilor de drept invocate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de revizuire depusă de Stanislav Gontar și Vera Gontar este inadmisibilă, pentru motivele ce se succed.

În corespundere cu articolul 452 alin. (1¹) al Codului de procedură civilă, dacă examinarea cererii de revizuire este de competența Curții Supreme de Justiție sau a instanței de apel, ședințele se desfășoară fără înștiințarea participanților la proces. Dacă instanța care examinează cererea de revizuire consideră necesară prezența participanților la proces, aceasta dispune înștiințarea lor.

Astfel, Colegiul judiciar a decis examinarea cererii de revizuire fără înștiințarea participanților la proces, cu plasarea datei și orei ședinței pe pagina web a Curții Supreme de Justiție, or este inoportună invitarea participanților la proces, întrucât argumentele expuse în cererea de revizuire au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței controlul actului judecătoresc contestat. Mai mult, niciun participant nu a solicitat audierea publică a cauzei sale (a se vedea, *mutatis mutandis*, cauza *Auza Vilho Eskelinen și alții vs Finlanda*, hotărârea din 19 aprilie 2007, § 72 – 75, cauza *Eriksson vs Suedia*, hotărârea din 12 aprilie 2012, § 66, 72, cauza *Pönkä vs Estonia*, hotărârea din 08 noiembrie 2016, § 33 – 34).

Posibilitatea revizuirii prevăzute de Capitolul XXXIX din Codul de procedură civilă reprezintă o procedură excepțională. Prin urmare, cererile de revizuire a hotărârilor judecătorești trebuie supuse unei analize stricte.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. a) al Codului de procedură civilă, după ce examinează cererea de revizuire, instanța poate emite încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

Art. 446 al Codului de procedură civilă stabilește că pot fi supuse revizuirii hotărârile, ordonanțele, încheierile și deciziile irevocabile ale tuturor instanțelor judecătorești, în condițiile prezentului capitol. Încheierile de încetare a procesului

conform art.265 lit.c) și d), precum și cele prin care se respinge acțiunea ca fiind tardivă conform art.186¹ pot fi supuse revizuirii. Încheierile judecătorești care nu se referă la fondul cauzei, precum și deciziile emise în privința acestora nu se supun revizuirii. În aceste cazuri, încheierile de inadmisibilitate a revizuirii nu se supun niciunei căi de atac.

Astfel, în urma modificărilor operate prin Legea nr. 17 din 05 aprilie 2018 la art. 446 și 448 al Codului de procedură civilă, încheierile judecătorești care nu se referă la fondul cauzei, nu se supun revizuirii. În același context, legislatorul a exclus competența Curții Supreme de Justiție de a examina cererile de revizuire împotriva deciziilor curților de apel în privința cărora Curtea Supremă de Justiție s-a pronunțat printr-o încheiere asupra inadmisibilității.

Art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă prevede că încheierea de inadmisibilitate nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Colegiul indică că prin încheierea din 22 august 2018 a Curții Supreme de Justiție, a fost considerată inadmisibilă cererea de recurs depusă de Stanislav Gontar și Vera Gontar, în baza temeiul prevăzut la articolul 433 lit. a) din Codul de procedură civilă. Astfel, recurenții Stanislav Gontar și Vera Gontar au respectat cerințele specificate la art. 433 lit. a¹) – d) din Codul de procedură civilă, iar completul de admisibilitate nu a avut obiecții în această parte.

Competența instanțelor superioare de a casa și de modifica hotărârile judecătorești obligatorii și executorii ar trebui exercitată pentru corectarea erorilor judiciare. Această competență trebuie exercitată astfel încât să facă, atât cât este posibil, un echilibru echitabil între interesele unui individ și nevoia de a asigura eficiența sistemului judiciar (a se vedea, mutatis mutandis, cauza Nikitin vs Rusia, hotărârea din 20 iulie 2004, § 54-61; cauza SC „Textinc” SA vs România, hotărâre din 6 februarie 2018, § 24).

Or, conform jurisprudenței constante a CtEDO, îndepărtarea de la principiul securității juridice este justificată doar când este impusă de circumstanțe cu caracter substanțial și convingător (a se vedea, mutatis mutandis, cauza Ryabykh vs Rusia, hotărârea din 24 iulie 2003, § 52; cauza Pravednaya vs Rusia, hotărârea din data de 18 noiembrie 2004, § 25; cauza Giuran vs România, hotărârea din 21 iunie 2011, § 30).

Drept consecință, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că încheierea 22 august 2018 a Curții Supreme de Justiție nu poate fi contestată în procedură de revizuire, iar instanța nu este competentă de a examina cererea de revizuire formulată de Stanislav Gontar și Vera Gontar.

Colegiul relevă că deși legislatorul nu a exemplificat împrejurările când o instanță de revizuire trebuie să pronunțe o încheiere de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă, dar practica judiciară constantă, denotă că o cerere de revizuire poate fi declarată inadmisibilă, atunci când nu a fost depusă în termenele prevăzute la art. 450 al Codului de procedură civilă sau a fost declarată de persoanele care nu sunt în drept să facă declare revizuire, când nu sunt respectate condițiile de formă din art. 451 alin. (1) și (3) al Codului de procedură

civilă sau în cazul în care revizuirea este depusă împotriva unui act ce nu se supune revizuirii.

Colegiul menționează că legislatorul nu a prevăzut o împuternicire expresă a instanței de revizuire de control judiciar asupra încheierii de inadmisibilitate, iar cererea de revizuire depusă de Stanislav Gontar și Vera Gontar este declarată împotriva încheierii din 22 august 2018 a Curții Supreme de Justiție, prin care recursul declarat de Stanislav Gontar și Vera Gontar a fost declarat inadmisibil.

Respectiv, cererea de revizuire depusă de Stanislav Gontar și Vera Gontar este declarată împotriva unui act ce nu se supune revizuirii.

Reieșind din cele menționate supra și din prevederile art. 446, 451 alin. (1) lit. a) al Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că revizuirea depusă de Stanislav Gontar și Vera Gontar urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a) al Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Stanislav Gontar și Vera Gontar împotriva încheierii din 22 august 2018 a Curții Supreme de Justiție, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de „Termoelectrica“ S.A., acționând în interesele Î.M.G.F.L. nr. 1 din Chișinău, împotriva lui Stanislav Gontar, Verei Gontar, Carolinei Gontar și a lui Vadim Gontar cu privire la încasarea datoriei de bază și a cheltuielilor de judecată.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan